

YU RADNIK

JAVNI LIST
TRIMESTRIEL EDITE PAR LA

C.G.T.

ZA JUGOSLOVENSKE RADNIKE U FRANCUSKOJ
POUR LES TRAVAILLEURS YOUGOSLAVES

1895
1975
C.G.T.

U SRCU AKCIJE
ZA NOVI ŽIVOT

Jedinstvena akcija
mora još više jačati za :

- Jednaka prava za Francuze i strane radnike, podrazumevajući tu i problem zaposlenosti.
- Legalizovanje i sredjivanje situacije onih stranih radnika koji su već u Francuskoj pre nego što se uvede bilo koja nova radna snaga.
- Protiv samovoljnih proterivanja i policijske sile.
- Za jednu politiku jedinstvenu za sve strane radnike, socijalnog i demokratskog karaktera.

1975: PRVI MAJ JEDINSTVA I AKCIJE

PHOTO GEORGES AZENSTARCK

200 000 demonstranata u Parizu, 15 000 u Grenoblu, 10 000 u Lionu, 10 000 u Bordou, 10 000 u Tuluzu, 4 000 u Sent Etien, više hiljada u San Nazaru, Havru itd...

U citavoj Francuskoj o vaj prvi maj bio je posebno svečano i masovno proslavljen, u jedinstvu i uz ogromno učešće stranih radnika, naročito u Parizu. Na taj način potvrđeno je da ni strani radnici, kao ni domaći, ne pristaju da budu ti koji će platiti ceh sadašnje krize

VELIKODUŠNOST ILI DEMAGOGIJA

Nekoliko dana pre kraja godine Ž. Segi mogao je da izjavi za štampu :

da po pitanju kupovne moći svako onaj ko nije dobio povećanje plate za 18 % gubi na svojoj kupovnoj moći.

da u pogledu zaposlenosti u Francuskoj postoji 1.200.000 nezaposlenih i pola miliona delimično nezaposlenih ljudi.

Šta ove dve najveće brige svakog radnika konkretno znače kada je u pitanju strani radnik ?

Ukoliko je i dobio povećanje plate od 18 %, što naravno nije slučaj svakog radnika, to sigurno nije zahvaljujući dobroj volji svoga gazde ! To je zahvaljujući borbi postignuto ! Treba takodje pogledati situaciju radnika čija je porodica ostala u zemlji.

HENRI KRASUCKI :

Pobeda radnika

« RENAULT »

**a predstavlja zaokret
u radničkoj borbi**

U jednom intervjuu na Kongresu Pokrajinske Unije sindikata Seine Maritime, Henri Krasucki je izjavio između ostalog :

« Pobeda radnika « Renault » - a je prva pobeda nacionalnih razmera od uvođenja plana oskudice koji je zavela žiskarovksa vlast, izvojevana na polju zaštite i poboljšanja kupovne moći i plata.

Kao takva, ona predstavlja zaokret u borbi za odbranu životnog standrada pred nasrtajem vlade i patronata.

Sve je bilo stavljeno u pokret kako bi se radnici prevarili i pomirili sa sudbinom, obeshrabrili. Velika zasluga radnika PTT - a nalazi se u tome što su oni pokazali put kojim treba poći, pokazavši da bi najgora bilo ćutati bez borbe. Ni njihova pobeda nije daleko, ona je samo odložena. Pre ili kasnije, računati se moraju svesti.

Radnici Renoa uspeli su da pobede. Njihov uspeh obeležje je našeg vremena. Borbenost se povećava, Vlast pred sobom ima mnogo nezadovoljnih. Daleko od toga da bude nepovrediva, ona je žalosnim rezultatima svoje ekonomske i socijalne politike još više uticala na opredeljenost radnika koji ne žele da snose posledice i budu ti koji će većito plaćati ceh, Radnici neće ni bedu ni nezaposlenost.

Dirigovane laži, pokušaj da se sakrije veličina borbe u Renou, pokazuju najbolje zabrinutost vlasti, ali ovakvo njeno ponašanje je i priznanje poraza i izraz straha zbog podstreka koji ova pobeda može doneti drugima. To je samo razlog više zbog koga radnike treba upoznat opširno sa pobedom u Renou i obelodaniti sve smicalice onih koji tu vlast brane.

Pošto je pokazao svu štetnost sporazuma koje su FEN i FO sklopili sa vladom na polju javnih službi, Henri Krasucki je nastavio :

« Vlada i CNPF /patronat/, se varaju ako misle da potpišu FEN-a FO garantuju ćutanje radnika.

Pobeda Renoa, sve brojniji rezultati borbi za zahteve ovog perioda, daće zajedničkim borbama koje radnici vode u preduzećima, određenim granama privrede i na nacionalnom planu, novi podstrek. To će se jasno videti ove nedelje kada će na inicijativu CGT-a i CFDT-a prvomajske povorke biti posebno brojne i pokazati izvanrednu snagu radnika.

Za vladu i patronat od sada pravo pitanje glasi : odustati od svoje ograničenosti i nepopustljivosti ili ući u nove socijalne sukobe.

UZMITE U SVOJE RUKE PITANJE SIGURNOSTI NA RADNOM MESTU

PORUČUJE SGT RENO RADNICIMA POSLE POGIBIJE MLADOG JUGOSLOVENSKOG RADNIKA

Kodja i Nikčević nose veliki venac crvenog cveća. Na njemu je jednostavan natpis « sindikalna sekcija C.G.T. - a pogona 38 ». Prolaze sa vencem kroz čitavu fabriku. Radnici gledaju i došaptavaju se « A, to je za onog dečka iz 38 »... i zaustavljaju za trenutak posao. Zadržavajući talas tišine prati dva mladića i venac. Buka mašina otpočne ponovo tek dugo vremena posle njihovog prolaska.

Čitav pogon 38 zavijen je u tugu, kao i cela fabrika. U subotu trećeg maja, Miodrag Knežević poginuo je na radnom mestu: mašina presa zdrobila je glavu nesrećnom Jugoslovenu. Bila je to mašina « Languepine », čiji zaštitni sistem nije funkcionisao.

U pogonu 38 tuga i žalost mešaju se sa ogorčenjem.

Svi su znali odavno da je ova mašina opasna. Delegati Higijene i bezbednosti intervenisali su već više puta. Poslednji put upozorili su na rad mašine 21 mar-

ta. Ali, Kneževića je morao da radi manji.

Direkcija želi da na svaki način nadoknadi zakašnjenje u proizvodnji koje je prouzrokovao devetonedeljni prekid rada, za koji je sama bila kriva.

Zbog toga je mašina, poznata kao vrlo opasna, umesto da proizvodi loo « komada », bila naštimovana na 160... Do nesreće.

« Budžet koji je predviđen za bezbednost na radu nikako ne odgovara potreba ma tako velike fabrike kao što je naša », izjavili su Pjer Lbek i Pjer Monreal, podnosioci izveštaja (izabrani od CGT-a) za Komitet higijene i bezbednosti na radu.

Direkcija sve češće sprečava normalno funkcionisanje komisije Higijene i bezbednosti i komisije Uslova rada.

Istog poslepodneva kada se nesreća dogodila, direkcija je zabranila ulaz u pogon 38 Pjeru Monrealu, sprečivši ih na taj način da prisustvuju istrazi.

Anastaze Gana, delegat CGT-a pogona x 38 nije mogao da savlada suze kada je uzeo reč ispred mašine. Photo Contact-Audeve

VELIKODUSNOST ILI DEMAGOGIJA

(nastavak od prve strani)

Takav radnik nije dobio povećanje dečijeg dodatka od 13 % kao oni čija je porodica u Francuskoj (svi se slažu da je čak i ovaj procenat isuviše mali). Takvom radniku biće još teže da uspostavi ravnotežu između poskupljenja i povećanja plate, i prema tome je njegova kupovna moć ugrožena. Za takvog radnika ne dolazi u obzir da dovede svoju porodicu. Samim tim, lišen normalnog života, on ima veće troškove. Ne, nema nikakvih mogućnosti da radnik dovede svoju porodicu, pošto jedina stvar koje se vlast dosledno drži u svojoj politici prema stranim radnicima je zabrana dolaska novih radnika i zabrana dolaska porodica što čini veliko zadovoljstvo patronatu koji je uz veliku buku tražio primenu ove poslednje, nehumane mere, posebno prilikom zasedanja u Lilu.

Vlasti, koje pokazuju mnogo sluha za ono što zahtevaju patroni, (valjda da ne bi pao pod uticaj), odbija da sasluša glas predstav nika radnika.

Tako je prilikom jednog sastanka Administrativnog saveta F.A.S.-a, gospodin Dižu došao da izda svoja naredjenja. Uzeo je reč i govorio pola sata, a onda je odbio da sasluša predstavnike CGT-a koji su hteli da obelodane politiku i praksu vlasti, i onda otišao!

I još se usudjuju da ovo nazivaju politikom razgovora!

Radi se jednostavno o tome da se pod plaštom diskusije nametnu stavovi vlasti i velikih monopola.

Pogledajmo samo jedan primer: za finansiranje 25 tačaka koje se naduvavaju kao baloni, glavni izvor predstavlja Fond socijalne pomoći (F.A.S.) čiji budžet sa 205,3 prelazi na 320 miliona franaka:

Država će uložiti « veliki » trud: daće 37,4 miliona, dakle ni santima više nego u 1974 godini.

To znači, sa poskupljenjem života, da će deo koji država daje biti za 20 % manji nego u 1974 godini. Zaista nema čime da se hvali!

Ali, ko će onda platiti ovu politiku? Vi! Strani radnici sami, jer država dekretom nameće kasama dečijih dodataka da moraju da uplate za 1975 godinu 236,8 miliona, dakle 53 % više nego u 1974 godini od novca koji nije dat stranim radnicima pošto su im porodice ostale u zemlji.

Tako će uglavnom, 25 tačaka biti financirano od radnika samih. Deo države je 10,8 %, a deo Kase za dečije dodatke i kase poljoprivrednika je 77,1 %.

Podjimo malo dalje: praksom takse T.V.A. ako uzmemo da je srednji prosek 18 %, država daje jednom rukom 34,7 miliona, ali zato drugom uzima 57,6 miliona, ili benefis od 22,9 miliona, koji uglavnom uzima od dečijih dodataka. Po tu cenu lako je izigravati velikodušnost, jer u pitanju je novac drugih!

Medjutim, na poziv CGT-a strani radnici neće dozvoliti da ih zavede demagogija glasonoša vlasti koji su istovremeno glasonoše krupnih patrona.

ZABRANJENA JUGOSLOVENSKA ZASTAVA!

Uopšte uzevši, ponašanje i stav direkcije su skandalozni. Zabranjen je sastanak C.E. o porastu ozbiljnih nesreća na radnom mestu. Iražili su žrtvenog jarca među radnicima « metriza ». Čitav pogon 38 bio je stalno opkoljen čuvarima. Odbili su da oslobode rada četiri radnika koja su trebala da otprate posmrtnu ostatke Miodraga Kneževića u njegovu domovinu. Nisu dozvolili da se unese jugoslovenska zastava. To je čak protivzakonito: poginuo je jedan čovek. Potrebno je dakle

izvršiti sudsku istragu. Takav je zakon. Pre ček nego što je istražni sudija pozvao svedoke, direkcija ih je savlađala i saslušala.

« Već više od godinu dana prisustvujemo porastu nesreća na radnom mestu », podvlače Pjer Monreal i Pjer Lbek, bilans je tragičan, čak i kada se izuzmu četiri smrtna slučaja u poslednjih nekoliko meseci. Oni dodaju « obezvučiti prese je dobro, ali nije dovoljno. Prva stvar treba da bude zaštita života radnika ».

ZAHTEVATI PRAVO NA ŽIVOT

Sindikati C.G.T. (i E.T.D.A.) rešili su da podignu optužbu protiv Direkcije i pozovu radnike da uzmu sami u ruke pitanje svoje bezbednosti na radnom mestu. Tom prilikom izjavljeno je sledeće: RADNICI: zahtevaj te pravo da se suprotstavite stavljanju u pogon mašine koja je opasna po vašem mišljenju... Šefovi Pogona: tražite pravo

da kažete svoje mišljenje o stanju jedne mašine ili o opasnim normama proizvodnje koje morate da zahtevate...

Ovaj poziv naišao je na široko odobravanje svih radnika, koji su čvrsto rešeni da ostvare svoje pravo na sigurnost na radu.

Y. AUDEVE.

SINDIKALNI KOMITET EVROPSKIH I MEDITERANSKIH ZEMALJA

Povodom sastanka koji je u Parizu održao Sindikalni Komitet Evropskih i Mediteranskih zemalja o problemima imigracije i emigracije, objavljen je sledeći komuniké:

Pripremni Komitet (1) za održavanje 3-će Sindikalne Konferencije o imigraciji, sastao se 10 i 11 aprila u Parizu na poziv francuskih konfederacija CGT i CFDT.

Ovaj sastanak omogućio je široku razmenu informacija i iskustava o posledicama ekonomske krize i problemu zapošljavanja kako na radnike u celini, tako i na strane radnike.

Prisutne organizacije obavestile su učesnike ovog skupa o akcijama koje njihove zemlje preduzimaju da bi suzbile posledice krize i kako bi osigurale sindikalnu odbranu stranih radnika.

Pripremni Komitet predložio je ostalim zainteresovanim sindikalnim organizacijama da se Treća Konferencija Sindikalna Evropskih i Mediteranskih zemalja održi aprila ili

maja meseca 1976 godine u Saveznoj Republici Nemačkoj, a na poziv D.G.B.-a.

Pripremni Komitet je predložio sledeći dnevni redz za Treću Sindikalnu Konferenciju:

- Položaj stranih radnika u industrijski razvijenim zemljama Postojeće teškoće. Postignuti rezultati,
- Zajednički zahtevi i odbrana stranih radnika u situaciji krize,
- Problemi u vezi ponovnog uključivanja stranih radnika,
- Socijalno osiguranje i socijalna prava.

(1) Članovi Komiteta: C.G.I.L. U.I.L. (Italija), SSJ (Jugoslavija), UGITA (Alžir), L.O. (Švedska), S.A.K. (Finska), TURK-is - DISK (Turska), U.M.T. (Maroko), C.S.C. - F.G.T.B. (Belgija), N.V.V. - N.K.V. C.N.V. (Holandija), C.F.D.T. - C.G.T. (Francuska).

DODATAK ZA RODJENJE DETETA

Od 1. marta 1975. majke stranjinke, koje regularnu borovu u Francuskoj ostvarile su pravo na dodatak u vidu novčane pomoći kod rođenja deteta (zakon od trećeg januara, dekret od 14. aprila 1975. godine).

Do prvog marta 1975. godine, majke strankinje, radnice ili supruge stranih radnika nisu imale pravo na materinski dodatak (koji isplaćuje kasa za porodični dodatak) sem u onim slučajevima kada bi u prva tri meseca koja slede rođenje deteta prijavile dete kao francuskog državljanina.

C.G.T. je oduvek smatrao da to predstavlja grubu nepravdu, jer strani radnici nisu mogli da koriste ista prava kao francuski. Ova nepravda je utoliko veća što je svima dobro poznato da strani radnici plaćaju isti porez i isti doprinos za socijalno osiguranje kao svi ostali.

Zakon od trećeg januara samo delimično ispravlja ovu nepravdu, obzirom da pravo na materinski dodatak stiču jedino one majke koje borave u Francuskoj legalno, odnosno poseduju kartu boravka.

Na materinski dodatak prema tome nemaju pravo one majke koje borave u Francuskoj «kao turisti» kao i one koje su ostale u zemlji (1).

Zakonom od prvog januara ukinuta su izvesna ograničenja koja su do tada postojala, a prema kojima je majka morala:

- biti mlađa od 25 godina,
- dete se moralo roditi za vreme prve dve godine braka,
- drugo dete moralo je biti rođeno u tri godine koje su sledile rođenje prvog deteta.

Novim zakonom ovo je ukinuto, ali su sa druge strane uvedene izvesne obaveze: tri lekarska pregleda deteta i to:

- prvi lekarski pregled deteta mora biti izvršen u prvih osam dana koji slede porođaja,
- drugi pregled u toku meseca u

kome dete navršava devet meseci starosti,

- treći pregled u toku meseca u kome dete navršava dvadeset četiri meseca starosti.

Ovi pregledi mogu se izvršiti u dipanzeru ili kod lekara koga roditelji sami izaberu.

Troškove pregleda za one koji su socijalno osigurani snosi 100% kasa za socijalno osiguranje. Isto važi i za radnike osigurane preko Mutuelle Agricole.

Formulari za ove tri potvrde nalaze se u zdravstvenoj knjižici deteta koju izdaje opština kojoj je rođenje deteta prijavljeno.

Dete mora boraviti u Francuskoj u periodima odredjenim za preglede.

Ostali uslovi:

Dete mora biti rođeno živo (ukoliko dete umre do obavljanja prvog lekarskog pregleda, majke dobijaju samo prvu ratu dodatka).

Dodatak se isplaćuje u tri rate:

Prva rata iznosi 796,00 F i isplaćuje se u prvom mesecu nakon rođenja.

Druga rata iznosi 384,8 F isplaćuje se kada dete napuni devet meseci starosti.

Treća rata u iznosu od 384,80 F isplaćuje se kada dete napuni dvadeset četiri meseca starosti. Dodatak isplaćuje kasa za porodične dodatke posle slanja svake od tri potvrde o izvršenom lekarskom pregledu.

Predstavnici C.G.T.-a oćtro protestuju protiv ovakvog načina isplaćivanja.

U slučaju da se rode blizanci, oba deteta imaju pravo na dodatak.

Dodatak se isplaćuje majci, ili osobi koja je pružila na sebe staranje i izdržavanje deteta.

(1) Na dodatak nemaju pravo deca rođena u prekomorskim departmanima iako imaju francusko državljanstvo.

ROK U KOME RADNIK MOŽE TRAŽITI DA MU POSLODAVAC ISPLATI DUG

Radnik ima pravo da u roku pet godina zahteva od poslodavca da mu plati zaostale dugove u isplati: platu, nagrade na koje radnik ima pravo a koje mu nisu isplaćene (primes), plaćene odmore i ostala prava koja su mu bila uskraćena.

ROK OD TRIDESET GODINA

U roku od trideset godina moguće je od poslodavca zahtevati isplatu dugova koji nemaju karakter mesečne plate: naknadu štete za neopravdano otpuštanje, naknadu štete za neku grešku koju je počinio poslodavac itd.

PREKIDI I OBNOVA ROKOVA

Rok počinje da teče u trenutku kada radniku nije isplaćena plata, ili u trenutku kada je bio otpušten sa posla, odnosno od momenta kada je radnik bio oćtećen od strane poslodavca. Medjutim prekidi koji su nastali od dana nastanka duga do

izlaska pred sud ili pismenog priznavanja duga od strane poslodavca ne računaju se u ovaj rok od pet ili trideset godina. Taj rok poćinje da važi onog trenutka kada poslodavac pismeno prizna dug ili kada sud donese prvu odluku. Ako je ta prva sudska odluka negativna za radnika rok od pet godina ili od trideset godina i dalje važi i radnik može da zahteva isplaćivanje u produžetku sudske procesa.

Kada period od pet ili trideset godina istekne poslodavac je oslobođen plaćanja duga i radnik iako ima sve dokaze na svojoj strani ne može više da dobije njegovu isplatu, sem u slučajevima kada poslodavac sam pristane da plati.

U slučaju neisplaćivanja nekog duga od poslodavca radnicima je najbolje da se obrate odmah sindikatu CGT.

PAZNJA OPASNOST

Kada se kaže da gazde i vlada pokušavaju da učine da radnici budu žrtve krize, ne radi se o obićnoj besplatnoj afirmaciji. Evo dva primera uzeti u Nanteru, pokrajina Visoke Sene.

Aluvek metalurško preduzeće, čista zarada za 1974. god. 60 milijardi starih franaka, protiv 36 milijardi u 1973. Direkcija smatra da ima više od 100 lica u višku koje treba otpustiti.

Izgovor «Mi radimo za automobil... treba da se stegnemo kafiševima... mi ne možemo ništa drugo».

Plašćeci se akcije, ako izvrše kolektivno otpuštanje, pokušava se da radnici odu sami. Daju im se male nagrade za dobrovoljni odlazak.

Stranim radnicima, mnogobrojnim medju kvalifikovanim i ne kvalifikovanim direkcijska obećava:

— ne plaćeni odmor od 4 meseca, čak i 6 meseci, da ako prihvate ne će ih staviti na listu za otpuštanje.

Sifa isto metalurško preduzeće, Kurbvua, Visoka Sena: ista pesma, obećanja stranim radnicima da uzmu ne plaćeni godišnji odmor, sa plaćenim putem odlaska i povratka u zemlju.

Ve se videlo pogotovu u konstrukciji, gazde su predlagale radnicima da uzmu neplaćeni, godišnji odmor ili godišnji odmor koji im pripada u leto.

Šta treba da se misli?

Da! To je jedan od načina da radnici budu žrtve krize.

U slučaju da vas ubede da treba da odete sa vašim oćkazom-ćak i sa jednom malom nagradom. Znaćte da vi gubite sva prava na primanja u slučaju oćkaza, da vi gubite prava na dećiji dodatak i socijalnu pomoć, ako ste mesec dana bez posla.

Radi se na tome da ugovor o kolektivnom oćkazu bude izigran, koji garantuje radnicima jednu godinu punu plate.

U vezi stranih radnika, jedna velika opasnost im preti u činjenici da neplaćeni godišnji odmor duži od jednog meseca, čini da strani radnik gubi sva prava na socijalnu pomoć i dećije dodatke. Takodje posle jednog dućeg boravka izvan Francuske, može da mu se zabrani ulazak, i da bude smatran kao nova radna snaga, a kao što je već poznato ulaz nove radne snage je zabranjeno. (za Alžirce na primer gubljenje prava na boravak).

Radi se o jednoj, skrivenoj mogućnosti da se izvestan broj radnika izbaci. Ne znamo na koji način da se radnici upozore protiv tih metoda. Vi koji ste u toku, objasnite vašim drugovima da ne padnu u zambu koju im gazde i vlada spremaju.

SVAKI RADNIK U UREDNOJ SITUACIJI IMA PRAVO NA KARTU RADA

O kada su februara meseca 1972. stupile na sngu, odredbe Cirkulara Marselen Fontane pretrpele su veći broj promena zahvaljućujući akcijama koje su pokrenute protiv štetnih dispozicija koje ove odredbe sadrće.

13. januara 1975. Državni Savet poništio je tri taćke ovog Cirkulara koje su bile u suprotnosti sa zakonom.

1) Momentalno se više neće zahtevati potvrda o stanovanju kada se bude podnosio zahtev za radnu kartu. Ovakva situacija je privremena obzirom da će uskoro jedan legalni dekret ponovo uvesti posedovanje potvrde o stanovanju.

2) Regularizacija statusa jednog radnika neće moći više da bude odbijena pod jednim izgovorom da se radi o nekvalifikovanom radniku (O.S.) ili manuelnom radniku. Ipak ona i dalje ostaje izuzetak.

Ove dve prve poništene taćke nemaju mnogo interesa bilo zbog toga što su trenutne važnosti ili što se odnose na izuzetke. Medjutim treća taćka ima daleko mnogo veću važnost. Ona predvićda da svaki radnik koji poseduje ugovor o radu koje nije istekao može da dobije kartu rada. Karta rada imaće isti period važnosti kao i ugovor.

Kako postupiti da bi se dobila karta rada?

a) Za nove radnike, koji su došli preko Nacionalnog Biroa za Rad:

— karte rada ovi radnici dobijaju preko: Pokrajinske direkcije rada i radne snage; Nacionalne agencije za rad; Opštine ili oćdeljenja koje je zadućeno za regulisanje boravka.

Radnik će biti pozvan u preduzeće gde radi i u pozivu će biti naznaćeno mesto na kome treba da podigne radnu kartu.

b) U slučaju regularizacije statusa: — Radna karta biće urućena radniku u isto vreme kad i radni ugovor, posle lekarskog pregleda, ukoliko su rezultati povoljni.

c) Za radnike koji poseduju momentalno samo radni ugovor uredno overen:

Karta rada koja će vaćiti onoliko koliko još vremena ostaje do isteka ugovora biće izdata radniku ukoliko on podnese molbu. Molba za radnu kartu treba da bude pismena i da se pošalje Pokrajinskom Direktoratu za rad i radnu snagu (Directeur Départemental du Travail et de la Main-d'œuvre).

Izdavanje radne karte pored ugovora o radu koji je do sada zamenjivao već dugo vremena je zahtevano od strane sindikalnih organizacija i od samih radnika, jer im to omogućava da u slučajevima (koji se na žalost često dešavaju) prekida ugovora krivicom poslodavca, imaju neku garanciju i mogućnost da nastave da rade na drugom mestu.

Imaćemo prilike da se još vratimo na ovaj problem, ali se već sada obraćamo svakom radniku koji poseduje jedini radni ugovor sa savetom da se obrati nadlećnom oćdeljenju i zatraći kartu rada na koju ima pravo. U slučaju potrebe, radnik se može obratiti sindikalnoj organizaciji CGT u preduzeću ili mestu stanovanja, gde će mu biti prućena potrebna pomoć.

JA SE UĆLANJUJEM U C.G.T.

Prezime

Ime Godina starosti

Adresa

Zanimanje

Ime ustanove

Grad Kvart

Dati sindikalnom predstavniku C.G.T. u ustanovi

ili poslati na adresu C.G.T., 213. rue Lafayette, Paris 10^e

INDOKINA: MIR OTVARA VRATA BUDUCNOSTI

Sedamnaestog aprila u zoru Kambodža se oslobađala. Tri-naest dana kasnije, red je stgao na Južni Vijetnam koji je posle trideset godina borbi protiv stranih agresora doživeo da se otvore vrata pobeđe i mira.

Pobeda je potpuna. Sajgon je oslobođen bez borbe, uz oduševljenje naroda koji je godina-ma patio i bio potlačen.

Čak i oni koji su godinama — uz materijalnu, ekonomsku i vojnu pomoć osiguravali postojanje administraciji koju je narod čije je predstavnik ona trebalo da bude, odbacio — morali da napuste zemlju.

Kao i u Pnom-Penu, tako i u Sajgonu, Amreikanci su požurili da evakušu svoje građane i svoje služe pred napredovanjem oslobodilačkih snaga naroda.

Sve do poslednjeg trenutka, Administracija i komanda Sajgona pravili su paniku i terali narod da napušta grad, Iskuplja se na putevima i uz obalu, kako

bi to iskoristili za propagandu protiv G.R.P.-a.

27 januara 1973 Pariskim dogovorom, tačkom 13 pokušano je da se dodje do sporazuma između dve strane: (G.R.P. i Sajgonske Administracije) « u duhu nacionalnog izmirenja, uzajamnog poštovanja i bez recipročnog uništavanja », kako bi se stvorio jedan « Nacionalni Savet za izmirenje i nacionalnu slogu koji bi imao tri legalna dela ».

Ovi sporazumi sistematski su narušavani od strane Tia koji je čim su sporazumi potpisani dao na znanje da ih se neće pridržavati i da će vojnim snagama napasti severni Vijetnam G.R.P.-a. Podržavajući ovu politiku, vlada Sjedinjenih Američkih Država je pomagala Tia, praveći se da veruje da će rešenje za Južni Vijetnam biti vojno, a ne političko.

Danas, Vašington bere gorke plodove svojih grešaka, svoje

dvoičnosti i svog zločinačkog angažovanja. Volja za nezavisnošću i gordost ogromne većine naroda Kambodže i Južnog Vijetnama, počistili su pred sobom najučeniye proračune Pentagonskih stratega.

Što se tiče francuske vlade, ona se, doduše prilično kasno, odlučila da prizna Kraljevsku Vladu Nacionalne Unije Kambodže na celoj teritoriji Kmera, koju je 1970 godine šačica sluga američkog imperijalizma uzurpirala.

Jedan deo francuske štampe — pisane i usmene — morao se povući pred očiglednošću činjenica, ali je nastavio da obaveštava javnost na njoj dobro poznat, tendenciozan, način. Insistirajući uveliko na panici koju je uhvatila nekoliko desetina izdajnika i mučitelja — ali ne imenujući ih — taj deo štampe je stalno pokušavao da umanj i sakrije ogromno oduševljenje kojim je narod dočekao oslobodilačke snage.

Na aktivistima i radnicima je dakle, da učine sve što mogu daistina o oslobeojenju Kambodže i Vijetnama izadje u potpunosti na videlo. Francuzi ili stranci, radnici nose u srcu potrebu da izraze narodima Vijetnama i Kambodže svoju solidarnost, kako političku tako i materijalnu, jer u zemljama Indokine koje su toliko dugo ratovale i vodile borbu koju im je namet nuo imperijalizam, **SVE MO-RA PONOVO DA SE IZGRADI.**

Mi ćemo biti prisutni, poma-gaćemo narode Indokine u miru i izgradnji njihove zemlje, kao što smo bili uz njih u mračnim trenutcima rata.

Njihovu pobeđu pozdravljamo kao veliki trenutak u istoriji borbe za oslobodjenje, jer su snage budućnosti, i progresa srušile snage strane dominacije koje je štitila vlada korumpiranih tlačitelja, opozicije i konzervativaca.

Jean Schaefer
Konfederalni sekretar C.G.T.

UZETI SU KAO TAOCI

NAKON POSTIGNUTIH USPEHA U RENOU SE I DALJE VODI BORBA ZA REINTEGRACIJU ČETRNAEST STRANIH RADNIKA

Na « dan akcije », dvanaestog marta, pred Direkcijom osoblja fabrika « Renault », jedan radnik pokazivao je sa ponosom, ali i sa puno tuge i uzbuđenja svoj orden rada; sa 47 godina starosti, Jacques Cuny, delegat CGT-a i Paul Palaccio delegat CFDT-a treba da budu otpušteni. No zbog postojećih zakona i sindikalnih prava teško izvojevanih, Direkcija nije mogla tako lako upotrebiti svoje oružje.

Primenila ga je zato odmah na četrnaestorici od nas. Četrnaest radnika. Svi stranci. Svi sa Ile Seguin-a. Sa trake. Nasumice su izabrani u gomili drugih. Treba zaplašiti ostale.

Svedočenja: Poslušajmo šta kažu neki od njih.

Ouichi: Šta mi zameraju? To što sam štrajkovao sa svima ostalima.

MEUDI: Jedini otpušteni koji nije Arapin. Iz Senegala je.

Znači nemamo prava štrajkujemo, čak ni cigaretu da zapalimo. Primali nas, ali nas ne smatraju za ljude. Nikome ne bih pozeleo da radi na traci. Danas su mene otpustili, sutra se to može dogoditi nekome od vas...

AISSAOUI: Štrajkovao sam sa svima ostalima. Danas sam dobio otkaz. Ne mogu da pošaljem novac za četvoro moje dece: ništa nisam primio.

OUBRIK: Štrajkovao sam kao

i svi drugovi. Optužuju me da sam blokirao trake R. 6. To je apsolutna laž.

OUNGAR: Štrajk je normalna stvar. Svaki put kada se štrajkuje štrajkujem i ja. To je normalno. Branim svoj hleb jer imam decu koju treba da podignem. Kao svi ostali. Zbog toga sam samo štrajkovao i ništa više.

BELHAOUICI: Prebacuju mi da sam okupirao transborder traku, i da sam ugrožavao slobodu rada. U stvari, bio sam na lekarskom pregledu, u to vreme.

HASANOU: Bio sam bolestan od 23 januara 1973. Još sam na bolovanju. Direkcija mi je postala preporučeno pismo i otpušten sam zbog toga što sam bolestan.

SAHETAOU: Bilo nas je četiri stotine štrajkača. Optužuju me da sam blokirao trake. To je laž. U čitavom ateljeu optužuju samo nas dvojicu.

Eto. Ovo je zabrinjavajuće. Za Direkciju Renault-a. Razlog otpuštanja za svih četrnaest radnika? Blokiranje traka.

UPLAŠITI: Kao da, se kada svi radnici prekinu sa radom, trake ne zaustavljaju! Kao da u tom trenutku šefovi ne zaustavljaju trake. To je uostalom njihov posao. Svako u Renou ili u bilo kojoj drugoj fabrici koja radi na montaži ovo dobro zna. Od direktora do O.S. Ali šta se to tiče Direkcije? Treba za-

plašiti, izvršiti pritisak ne strane radnike. To je apsolutni neophodno patronatu. Svaki om patronatu. « Oni » treba da miruju, da se ne priključe borbi radničke klase. Da ne udju u redove CGT sindikata... I treba ih naterati da shvate ovo. Udarcima toljage. Ostaviti ih bez posla. Gurnuti u bedu. Svesno Namerno. Da bi poslužili za primer ostalima. Kao i oni koje su za vreme rata ubijali - za primer, isto tako.

I pošto su uprkos svih mahinacija direkcije, otpuštanja i dana nezaposlenosti « Renoovci » čvrsto izdržali i primorala Direkciju da popusti i ostvari njihove zahteve, ona sada insistira na otpuštanjima. Iz osвете. A možda baš i iz čistog i jasnog rasizma.

Eto. Sada smo pobedili po pitanju zahteva. Borba za ponovno uključivanje naših četrnaest drugova, međutim i dalje traje. Nastavlja se i postaje sve žešća.

« Nije moguće da četrnaestorica od nas ostanu na ulici! », uzviknuo je Roger Sylvain. « CGT neće to dozvoliti i zato poziva sve radnike da povedu borbu za uključivanje četrnaest radnika na njihova radna mesta. » To se i ostvaruje. U čitavoj fabrici, u svim njenim sektorima, gnušanje i bes rastu.

Ne, četrnaest radnika neće ostati na ulici. Radnici Renoa i njihov sindikat CGT primoraće upravu da im vrati njihova mesta. AUDEVE.

DA POSTOJI MOGUĆNOST DA GAZDE I VLADA SE ZAUSTAVE

Onima koji još sumnjaju da postoji mogućnost da se gazde i vlada zaustave treba im napomenuti:

— Jula 1972, jedan korak je napravljen u pravcu povećanja sindikalnih prava, nema više uslova nacionalnosti za izbore delegata radnog kolektiva i komiteta ustanove.

— Jula 1972, izglasao zakon protiv rasizma, ali treba se zah-tevati njegovo sprovođenje.

— Od 1972, datuma njihovog prihvatanja do Januara 1975 više velikih promena su nastale u predlogu zakona Marselen-Fontane.

— Od školske 1973-74 godine, deca stranih radnika mogu da uživaju u državnoj pomoći za školovanje.

Toliko postignutih pobeđa na politički iskorišćavanja od strane gazda i vlade.

Kako je to moguće? S akcijom. Akcija se ne nameće, ona se organizuje.

Bez sindikalne organizacije te pobeđe ne bi mogle da se postignu.

Snaga organizacije je u broju članova.

Što smo mnogobrojniji mi ćemo biti snažniji.

Da bi se bilo još sigurnije da vlada i gazde se zaustave učlanite se, i učlanjujte u C.G.T.